

PARANDUSED

Liide

(Euroopa Ühenduste Teataja P 52, 16. august 1960)

Määrus nr 11 veohindade ja veotingimustega seotud diskrimineerimise kaotamise kohta Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artikli 79 lõike 3 rakendamisel lisatakse *Euroopa Liidu Teataja* eestikeelse eriväljaande 7. peatükki järgmiselt:

„MÄÄRUS nr 11

veohindade ja veotingimustega seotud diskrimineerimise kaotamise kohta Euroopa Majandusühenduse asutamislepingu artikli 79 lõike 3 rakendamisel

EUROOPA MAJANDUSÜHENDUSE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 79,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust ning arvestades, et:

artikli 79 lõike 3 alusel on nõukogu kohustatud kehtestama sätted, et kaotada ühendusesiseste vedude puhul artikli 79 lõikes 1 osutatud diskrimineerimise vormid;

selleks on vaja keelustada eespool nimetatud diskrimineerimise vormid, kaasa arvatud tariifide kehtestamine või veohindade ja veotingimuste mis tahes kujul kindlaksmääramine, mille kohaldamine tähendaks diskrimineerimist;

kohaldatavaid veohindu ja veotingimusi saab kontrollida ning diskrimineerimise avastada ainult juhul, kui vedajaid ja esindajaid kohustatakse esitama vajalikku teavet, koostama sellise teabe kontrollimist võimaldava veodokumendi ja alluma inspekteerimisele;

nende sätete järgimise tagamiseks tuleb kehtestada karistuste süsteem, kusjuures sellised karistused allutatakse oma täielikku pädevust teostava Euroopa Kohtu läbivaatamisele vastavalt asutamislepingu artiklile 172,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse ühendusesiseses raudtee-, maantee- ja siseveetranspordis kõikide kaupade veo suhtes, välja arvatud Euroopa Söe- ja Teraseühenduse asutamislepingu I ja III lisas loetletud kaupade vedu.

Artikkel 2

1. Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse kõikide vedude suhtes, mille lähte- või sihtkoht asub liikmesriigi territooriumil, kaasa arvatud vedod liikmesriikide ja kolmandate riikide ning liikmesriikide ja assotsieerunud riikide vahel.
2. Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse üksnes teekonna nende etappide suhtes, mis toimuvad ühenduse piires.
3. Käesoleva määruse sätteid kohaldatakse raudtee-, maantee- ja siseveetranspordi suhtes ka siis, kui kaupu mõnel teekonna etapil veetakse teisi veoliike kasutades.

Artikkel 3

Kui ühe veolepingu alusel toimuv asub osalevad mitu vedajat järjekorras, siis kehtivad käesoleva määruse sätted iga sellise vedaja kohta tema poolt sooritataval veoetapil.

Artikkel 4

1. Ühendusesise veo korral on keelatud diskrimineerimine, mis seisneb ühtede ja samade kaupade vedamisel ühtedel ja samadel ühendusteedel vedaja poolt erinevate veohindade ja erinevate veotingimuste kehtestamises olenevalt kõnealuste kaupade päritolu- või sihtriigist.

Kõnealune keeld ei mõjuta eraõiguslike lepingute kehtivust.

2. Samuti on keelatud tariifide kehtestamine või veohindade ja veotingimuste mis tahes kujul kindlaksmääramine, mille kohaldamine tähendaks diskrimineerimist lõike 1 tähenduses.

3. Käesolevas artiklis sätestatud keelud jõustuvad 1. juulil 1961.

Artikkel 5

1. Valitsused teavitavad enne 1. juulit 1961 komisjoni kõigist oma riigis kehtivatest tariifidest või ametlikest või muudest veohindade ja veotingimuste kokkulepetest, mille tõttu on veohinnad ja veotingimused ühtede ja samade kaupade ühendusesisesel vedamisel ühtedel ja samadel ühendusteedel olenevalt kõnealuste kaupade päritolu- või sihtriigist erinevad. Samuti teavitatakse komisjoni viivitamata kõikidest hiljem kehtestatavatest seda laadi meetmetest.

2. Veoettevõtjad esitavad enne 1. jaanuari 1961 oma valitsustele eelmises lõikes osutatud kogu asjakohase teabe tariifide ning veohindade ja veotingimustega seotud ametlike või muude kokkulepete kohta ja teavitavad neid viivitamata kõikidest hiljem kehtestatavatest seda laadi meetmetest.

3. Käesoleva artikli sätteid kohaldatakse kaubavedude suhtes, mille lähte- või sihtkoht asub liikmesriigi territooriumil.

Artikkel 6

1. Iga kaubasaadetisega ühenduse piires peab kaasnema veodokument, milles on järgmised andmed:

- kaubasaatja nimi ja aadress;
- kauba liik ja kaal;
- koht, kus kaup on vedamiseks vastu võetud, ja vastuvõtukuupäev;
- kauba ettenähtud tarnimiskoht;
- marsruut või läbitav vahemaa, kuivõrd need tegurid õigustavad tavapärasest erinevat hinda;
- vajaduse korral piiriületuskohad.

2. Veodokumendid koostatakse kahes eksemplaris ning nummerdatakse. Üks eksemplar lisatakse kaubasaadetisele, teist eksemplari säilitab vedaja nummerdatuna oma arhiivis kaks aastat, arvestades veo kuupäevast. Viimati nimetatud eksemplarist on näha täielikud ja lõplikud veotasud nende maksmise viisist olenemata, kõik muud tasud ja mahahindlused või muud veohindu ja veotingimusi mõjutavad tegurid.

3. Vedajatelt ei nõuta uute dokumentide kasutuselevõtmist, kui olemasolevad dokumendid sisaldavad kõiki lõikes 1 märgitud andmeid, mis koos vedaja registreerimis- ja raamatupidamissüsteemiga võimaldavad teha veohinnad ja veotingimused täielikult kindlaks, et kaotada asutamislepingu artikli 79 lõikes 1 osutatud diskrimineerimise vormid või neid ära hoida.

4. Vedaja vastutab veodokumentide nõuetekohase koostamise eest.

Artikkel 7

1. Artikli 6 sätted jõustuvad 1. juulil 1961.

2. Komisjon võib siiski enne kõnealust kuupäeva ja pärast nõukoguga konsulteerimist välja anda määruse, millega teatavate hiljem kindlaksmääratavate veoliikide suhtes lükatakse jõustumine edasi hiljemalt 1. jaanuarini 1964.

Artikkel 8

Artikli 6 sätteid ei kohaldata:

- a) kuni viietonnise kogukaaluga kaubaveo suhtes üksikult kaubasaatjalt üksikule kaubasaajale;
- b) liikmesriigi piires toimuva kaubaveo suhtes, kui vahemaa kogupikkus ei ületa 100 kilomeetrit;
- c) liikmesriikidevahelise kaubaveo suhtes, kui vahemaa kogupikkus ei ületa 30 kilomeetrit.

Artikkel 9

Artikli 6 sätteid ei kohaldata ettevõtja oma tarbeks sooritatud kaubavedude suhtes, kui täidetud on järgmised tingimused:

- kaubavedu peab toimuma ettevõtja omandis olevate või tema poolt järelmaksuga omandatavate sõidukitega, mida juhib/juhivad ettevõtja oma töötaja/töötajad;
- kaubavedu peab olema ettevõtjale ainult lisategevusala;
- veetav kaup peab olema ettevõtja omand või vara, mis ettevõtja on müünud, ostnud, laenuks andnud, laenuks võtnud, rendile andnud või rendile võtnud, tootnud, töödeldud või remontinud;
- teekonna eesmärk peab olema kauba vedamine ettevõtjale või ettevõtjalt või kauba ettevõtjasisene või -väline ümberpaigutamine ettevõtja oma tarbeks.

Artikkel 10

Kui 1. juuliks 1963 ei ole veohindade ja veotingimuste avaldamist asutamislepingu artikli 74 alusel ega seoses artikli 75 rakendamisega reguleeritud, siis võetakse vastu sellise avaldamise laadi, vormi ja ulatust käsitlevad otsused ning muud asjakohased meetmed asutamislepingu artikli 79 lõigete 1 ja 3 sätete kohaselt, kusjuures peetakse silmas asjaolu, et kõnealused otsused ja meetmed peavad kõigil juhtudel olema kooskõlas ühise transpordipoliitikaga.

Artikkel 11

1. Ilma et see piiraks käesoleva määruse artikli 5 kohaldamist, esitavad valitsused ja ettevõtjad komisjoni nõudmisel kogu vajaliku lisateabe tariifide või veohindu ja veotingimusi käsitlevate ametlike või muude kokkulepete kohta.
2. Komisjon võib määrata vähemalt ühe kuu pikkuse tähtaja sellise teabe edastamiseks.
3. Kui komisjon pöördub ettevõtja poole teabenõudega, siis teatab komisjon sellest viivitamata ettevõtja asukohaliikmesriigi valitsusele, edastades kõnealusele valitsusele teabenõude koopia.
4. Teabe esitamisest võib keelduda, kui see sisaldab fakte, mille avalikustamist peab liikmesriik oma oluliste julgeolekuhuvidega vastuolus olevaks.

Artikkel 12

1. Vedaja, kes kehtestab ühtede ja samade kaupade veol ühtedel ja samadel ühendusteedel kaupadele erinevad veohinnad või erinevad veotingimused olenevalt nende päritolu- või sihtriigist, peab komisjoni nõudmisel tõestama, et selline tegevus ei ole käesoleva määruse sätete rikkumine.
2. Erinevate veohindade või veotingimuste kehtestamine ei ole käesoleva määruse sätete rikkumine, kui see tuleneb ainuüksi vedajatevahelisest konkurentsist või tekib kõnealustel ühendusteedel veole iseloomulike tehniliste või majanduslike tingimuste tõttu.

Artikkel 13

1. Ekspediitorid ja teised kaupade veoga seotud esindajad esitavad oma valitsuse või komisjoni nõudmisel kogu teabe osutatud teenuste ning kohaldatud hindade ja tingimuste kohta.

2. Kõnealune nõue kehtib ka ettevõtjate kohta, kes osutavad otseseid veo lisateenuseid, kui neile ja vedajatele makstav tasu sisaldub üldhinnas.
3. Artikli 11 lõigete 2, 3 ja 4 sätteid kohaldatakse ka kõikide käesoleva artikli alusel esitatavate teabenõuete suhtes.

Artikkel 14

1. Liikmesriigid vastutavad käesoleva määruse artikli 5 lõike 2 ning artiklite 6 ja 11 alusel vedajatele pandud kohustuste ning artikli 13 alusel teabe esitamise kohustuse täitmise kontrollimise eest.

Nad võtavad selleks vajalikud meetmed enne 1. juulit 1961, olles eelnevalt konsulteerinud komisjoniga.

2. Niivõrd, kuivõrd seda on vaja käesoleva määruse rakendamiseks, võib komisjon saata oma ametnikke või eksperte kontrollkäikudele, et kontrollida ja jälgida käesoleva määruse artiklite 5, 6, 11 ja 13 alusel ettevõtjatele pandud kohustuste täitmist.

Selleks on komisjoni volitatud esindajatel järgmised õigused ja volitused:

- a) kontrollida ettevõtjate raamatupidamis- ja teisi äridokumente;
- b) teha kohapeal raamatupidamis- ja äridokumentide koopiaid või väljavõtteid neist;
- c) juurde pääseda ettevõtja kõikidele tööruumidele, territooriumile ja sõidukitele;
- d) nõuda selgitusi ettevõtjate raamatupidamis- ja äridokumentide kohta.

Komisjoni volitatud esindajad kasutavad kõnealuseid õigusi loa esitamisel, mille kohaselt neil on volitused vajalikuks inspekteerimiseks vastavalt käesolevale artiklile. Neil peab olema kaasas kirjalik volitus, kus on märgitud inspekteeritava ettevõtja nimi ning inspekteerimise eesmärk. Kirjaliku volituse üksikasjadest ja inspekteerimise eest vastutavatest isikutest tuleb asjaomasele liikmesriigile nõuetekohasel viisil ette teatada.

Liikmesriigi ametnikud võivad asjaomase liikmesriigi või komisjoni nõudmisel komisjoni volitatud esindajaid nende kohustuste täitmisel abistada.

Kui ettevõtja keeldub käesolevas määruses ettenähtud inspekteerimisest, osutab kõnealune liikmesriik komisjoni volitatud esindajatele nõuetekohaseks inspekteerimiseks vajalikku toetust ja abi. Liikmesriigid võtavad selleks vajalikud meetmed enne 1. juulit 1961, olles eelnevalt konsulteerinud komisjoniga.

3. Kõik käesolevas artiklis ettenähtud inspekteerimises osalevad isikud peavad vastavalt asutamislepingu artiklile 214 järgima ametisadaluse hoidmise kohustust.

Artikkel 15

1. Ilma et see piiraks asutamislepingu artikli 79 lõike 4 kohaldamist, tagavad komisjon ja liikmesriigid kõikide artiklite 5, 11, 13 ja 14 alusel neile teatavaks saanud faktide konfidentsiaalsuse.
2. Kui nõukogu ei otsusta ühehäälselt teisiti, võib sel viisil saadud teavet kasutada üksnes käesoleva määruse rakendamiseks.

Artikkel 16

Pärast konsulteerimist komisjoniga kehtestavad liikmesriigid artikli 14 lõikes 1 ettenähtud aja jooksul asjakohased karistused:

- a) vedajatele, kes ei täida artikli 5 lõike 2 ja artikli 6 sätteid;
- b) ettevõtjatele, kes ei esita nõudmise peale oma valitsusele ettenähtud aja jooksul artiklites 11 ja 13 täpsustatud teavet;
- c) ettevõtjatele, kes teadlikult esitavad oma valitsusele valeteavet.

Artikkel 17

1. Kui ettevõtja ei esita komisjoni poolt artiklite 11 ja 13 alusel nõutavat teavet ettenähtud aja jooksul või esitab teadlikult valeteavet, võib komisjon vastavalt asutamislepingu artikli 79 lõike 3 teisele lõigule vastu võtta otsuse määrata asjaomasele ettevõtjale trahv suurusega kuni 500 arvestusühikut ning anda nõutava teabe esitamiseks uue tähtaja. Kui kõnealune ettevõtja ei esita teavet uueks tähtjaks, siis võib otsust korrata.
2. Selliseid trahve võib määrata siiski üksnes juhul, kui teabenõue esitati otsuse vormis, kus on selgesõnaliselt viidatud käesolevas artiklis ettenähtud trahvidele.

Artikkel 18

1. Kui komisjon on kindlaks teinud diskrimineerimise asutamislepingu artikli 79 lõike 1 tähenduses, võib ta vastavalt igale diskrimineerimisjuhule määrata artikli 79 lõike 4 alusel tehtud otsusega vastutavale vedajale trahvi, mis ületab saadud või nõutut veotasu kuni kakskümmend korda.
2. Kui diskrimineerimine artikli 79 lõike 1 tähenduses jätkub, vaatamata komisjoni otsusele, mis nõuab sellise diskrimineerimise lõpetamist, võib komisjon asutamislepingu artikli 79 lõike 4 alusel määrata vastutavale vedajale iga diskrimineerimisjuhuga seoses kuni 10 000 arvestusühiku suuruse trahvi.
3. Enne trahvi määramist artikli 17 alusel konsulteerib komisjon kõigi asjaomaste liikmesriikidega, kellele esitatakse koopiad kõikidest dokumentidest ja kogu tõendusmaterjalist, mis komisjon on saanud asutamislepingu artikli 79 lõike 4 alusel tehtud uurimise käigus. Iga konsulteeritav liikmesriik võib arvamuse saamiseks pöörduda sõltumatu riigiasutuse poole ning peab vastuse andma kahe kuu jooksul.

Artikkel 19

Artiklite 17 ja 18 alusel tehtavad otsused ei ole kriminaalõigusliku iseloomuga.

Artikkel 20

Enne otsuse tegemist artiklite 17 ja 18 alusel tuleb asjaomast ettevõtjat kavandatavatest meetmetest teavitada.

Teavitamise eesmärgil edastab komisjon asjaomastele liikmesriikidele artiklite 17 ja 18 alusel tehtud otsuste koopiad.

Artikkel 21

Eelnevate artiklite kohaldamisel loetakse arvestusühikuks vastavalt asutamislepingu artiklitele 207 ja 209 ühenduse eelarve koostamisel kasutatud arvestusühikut.

Artikkel 22

Kõik ettevõtjad, olenemata sellest, kas nad on avalik-õiguslikud või eraõiguslikud, vastutavad selle eest, et nende teenistuses olevate isikute tegevus oleks kooskõlas käesoleva määruse sätetega. See kehtib ka käesolevas määruses ettenähtud trahvide suhtes.

Artikkel 23

Komisjoni poolt artiklite 17 ja 18 alusel määratud trahvid nõutakse sisse asutamislepingu artiklis 192 ettenähtud korras. Trahviotsuste alusel sissenõutud summad antakse üle Euroopa Majandusühendusele ning kantakse tuluna selle eelarvesse.

Artikkel 24

Kui liikmesriik esitab asutamislepingu artikli 79 lõike 4 alusel taotluse uurida tema arvates diskrimineerimist sisaldavat juhtumit, tuleb taotluses seda põhjendada.

Artikkel 25

1. Enne käesoleva määruse artikli 18 alusel otsuse tegemist ja trahvi määramist kuulab komisjon ära asjaomase isiku või tema volitatud esindaja selgitused; komisjon võib määrata selliseid selgitusi ära kuulama ühe oma ametnikest.
2. Vastavalt asutamislepingu artiklile 172 on Euroopa Kohtul täielik pädevus artiklite 17 ja 18 alusel määratud trahvi suhtes. Komisjon ei tohi trahvi sisse nõuda enne edasikaebamiseks ettenähtud tähtaja möödumist.

Artikkel 26

Komisjon võtab vajalikud meetmed käesoleva määruse rakendamiseks.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 27. juuni 1960

Nõukogu nimel
eesistuja
P. GRÉGOIRE.“
